

Edificis de la plaça Cots, 10 i 11

PATRIMONI CIUTADÀ. A la plaça Cots, una zona d'eixample residencial de la segona meitat del segle XIX, a tocar del barri antic, hi ha un parell d'edificis d'habitatges plurifamiliars d'indubtable valor estètic. Estan fets en una mateixa promoció cap a 1920, en estil modernista tardà, i conformen un front de façana unitari. Al costat de la Fundació Cots i d'altres edificis d'habitatges, donen un peculiar aire senyorial a la plaça.

Foto: Francesc Rubí.

Són dos blocs de planta baixa, tres pisos i golfes entre mitgeres, que tenen la mateixa volumetria i composició de façanes, amb ornamentacions característiques del modernisme tardà i les obertures alineades. Només es diferencien en la forma de la planta, que s'adapta a cada parcel·la, i en l'acabat del mur. A la planta baixa cada casa té dues portes d'accés i un finestral amb arcs deprimits còncaus, típics del modernisme, amb una obertura central més gran. A les plantes primera i segona els balcons són continus, amb una tribuna al centre de la primera, mentre els balcons de la tercera planta són més petits. Les baranes són de ferro amb elements ornamentals de fosa. El mur està estucat en fred i simula un acabat d'obra vista de maó groc a l'edifici del número 10, mentre que al del número 11 el mur està estucat en fred i simula carreus sense polir. A la planta baixa el sòcol és de pedra natural amb acabat tosc. Les línies d'imposta estan ressaltades com a continuació dels balcons. Els emmarcaments són d'estucat llis i al tercer pis hi ha unes línies verticals que separen l'espai contigu a les obertures. El centre de la façana es corona amb un frontó de mitja circumferència amb un òcul central. Els tancaments són de persiana de llibret de fusta, típiques de l'època i destaca el treball de les portes de la planta baixa, que s'adapten als arcs deprimits. La porta d'accés té una reixa de ferro treballat a cada batent de la porta i una altra amb detalls ornamentals de fosa a l'espai de la cancel·la, entre la llinda de la

porta i l'arc. La coberta és de teula àrab a dues vessants.

El catàleg de Manresa protegeix aquests blocs de manera parcial, és a dir la volumetria, l'estructura i la façana, perquè es tracta d'edificis típics de la primera meitat del segle XX, amb un alt valor estètic per la composició de façana i tractament dels paraments. A més, han seguit un procés de restauració que els dignifica i millora el seu entorn urbà.